

Горбачов Антон Володимирович
Логовський Ігор Миколайович

Участь молодіжних організацій у міжнародних проєктах місцевого самоврядування: комунікаційні виклики та інформаційні результати

УДК 327.5

DOI [https://doi.org/10.24195/2414-](https://doi.org/10.24195/2414-9616.2026-2.25)

9616.2026-2.25

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

Горбачов Антон Володимирович
кандидат політичних наук,
доцент кафедри міжнародних відносин
і політичної філософії
Навчально-наукового інституту
міжнародних відносин
Харківського національного
економічного університету імені Семена
Кузнеця
просп. Науки, 9А, Харків, Україна
ORCID: 0000-0002-8200-6515

Логовський Ігор Миколайович
кандидат історичних наук, доцент,
доцент кафедри міжнародних відносин
і політичної філософії
Навчально-наукового інституту
міжнародних відносин
Харківського національного
економічного університету імені Семена
Кузнеця
просп. Науки, 9А, Харків, Україна
ORCID: 0000-0002-3975-9503

Актуальність дослідження зумовлена перетворенням участі молодіжних організацій у міжнародних проєктах місцевого самоврядування на системний елемент публічного управління в Україні, навіть в умовах воєнного стану. Попри значну кількість публікацій з питань міжнародної технічної допомоги та молодіжної політики, комплексних робіт, які б системно аналізували комунікаційні моделі партнерства «ОМС – молодіжна організація» в міжнародних проєктах, бракує. Воєнний стан суттєво трансформував комунікаційні практики, додавши безпекові обмеження, ризики дезінформації та нові пріоритети донорів, що вимагає перегляду існуючих теоретичних моделей.

Мета статті полягає у теоретичному обґрунтуванні комунікаційних моделей, систематизації викликів та розробці критеріїв оцінки інформаційних результатів міжнародних проєктів за участю молодіжних організацій на основі аналізу виключно відкритих джерел.

Методологічну основу становить поєднання системного, інституційного та комунікативного підходів. Використано комплекс методів: порівняльно-політологічний, інституційний аналіз, кейс-стаді (4–6 проєктів), контент-аналіз, дискурс-аналіз та триангуляцію чотирьох типів відкритих джерел (документи донорів, звіти ОМС, комунікації молодіжних організацій, публікації місцевих медіа).

Результати дослідження засвідчили, що міжнародні проєкти за участю молодіжних організацій доцільно типологізувати за п'ятьма критеріями: донор, мета, роль молодіжної організації, тривалість, бюджет. Виокремлено три комунікаційні моделі партнерства «ОМС – молодіжна організація»: централізована, розподілена та спільна. Доведено, що спільна модель забезпечує найкращі інформаційні результати, хоча потребує високого рівня довіри та координації. Систематизовано п'ять груп комунікаційних викликів (інституційні, мовно-культурні, технологічні, бюрократичні, воєнного часу). Ідентифіковано п'ять типових розривів між очікуваними та реальними інформаційними результатами. Запропоновано тривірневу систему критеріїв оцінки інформаційних результатів (кількісні, якісні, результативні) та типологію за стадіями проєкту. Сформульовано практичні рекомендації для органів місцевого самоврядування, молодіжних організацій, міжнародних донорів та центральної влади.

Ключові слова: міжнародні проєкти, місцеве самоврядування, молодіжні організації, комунікаційні моделі, інформаційні результати, комунікаційні виклики, міжнародні відносини.

Вступ. Участь молодіжних організацій у міжнародних проєктах місцевого самоврядування останніми роками перетворилася з епізодичної практики на системний елемент публічного управління в Україні. Навіть в умовах воєнного стану, зберігачи курс на євроінтеграцію та децентралізацію, органи місцевого самоврядування (ОМС) дедалі частіше залучають молодіжні структури до реалізації трансформативних, освітніх, грантових та гуманітарних проєктів. Саме молодіжні організації нерідко виступають драйверами комунікації з цільовою аудиторією, забезпечують (втілення) поширення результатів проєктів у локальних спільнотах та адаптують міжнародні стандарти до потреб конкретної громади. Однак комунікаційний вимір такої участі – виклики, моделі, інформаційні результати – залишається недостатньо дослідженим як у вітчизняній політології, так і в публічному управлінні.

Актуальність дослідження зумовлена кількома факторами. По-перше, попри значну кількість публікацій з питань міжнародної технічної допо-

моги (М. Бех, О. Грицяк, С. Захарін) та молодіжної політики (Т. Журженко, А. Круглашов), комплексних робіт, які б системно аналізували комунікаційні моделі партнерства «ОМС – молодіжна організація» в міжнародних проєктах, бракує. Більшість досліджень зосереджені або на фінансово-економічних аспектах грантової діяльності, або на загальних питаннях молодіжної участі, ігноруючи комунікаційний вимір. По-друге, запровадження воєнного стану в Україні суттєво трансформувало комунікаційні практики: з'явилися безпекові обмеження на публікації, змінилися пріоритети донорів, посилилися ризики дезінформації. Це вимагає перегляду існуючих теоретичних моделей комунікації в міжсекторному партнерстві. По-третє, наявність великого масиву відкритих даних – звітів щодо проєктів, публічних комунікацій ОМС та молодіжних організацій, документів донорських програм – створює методологічну можливість для проведення теоретично обґрунтованого аналізу без залучення польових досліджень. Однак відсут-

ність уніфікованих критеріїв оцінки інформаційних результатів ускладнює порівняння різних проєктів та виявлення найкращих практик.

Мета та завдання. Метою статті є теоретичне обґрунтування комунікаційних моделей, систематизація викликів та розробка критеріїв оцінки інформаційних результатів міжнародних проєктів за участю молодіжних організацій на основі аналізу відкритих джерел. Досягнення поставленої мети передбачає вирішення наступних дослідницьких завдань: уточнити поняття «міжнародний проєкт місцевого самоврядування» в контексті участі молодіжних організацій; розробити типологію таких проєктів згідно критеріїв донора, мети, ролі молодіжної організації; виокремити теоретичні моделі комунікації в міжсекторному партнерстві (централізована, розподілена, спільна); концептуалізувати поняття «інформаційні результати» та запропонувати систему їх критеріїв та індикаторів; визначити основні комунікаційні виклики, зокрема зумовлені воєнним станом; на основі аналізу відкритих звітів виявити типові розриви між очікуваними та реальними інформаційними результатами; сформулювати рекомендації для ОМС, молодіжних організацій та донорів.

Методи дослідження. Теоретико-методологічну базу дослідження становить поєднання системного, інституційного та комунікативного підходів. Для вирішення поставлених завдань використовується комплекс методів, орієнтованих на аналіз виключно відкритих джерел (звіти, нормативні документи, публічні комунікації в медіа та соціальних мережах). Системний метод застосовується для побудови теоретичної рамки, що інтегрує поняття, типологію та комунікаційні моделі міжнародних проєктів. Порівняльно-політологічний метод – для зіставлення комунікаційних практик у різних типах проєктів (Erasmus+, Interreg NEXT, гранти Ради Європи) та різних типах громад (велике місто, середнє місто, ОТГ, селищна громада). Інституційний аналіз – для дослідження комунікаційних вимог донорських програм та внутрішніх регламентів ОМС, що створюють бюрократичні бар'єри. Метод кейс-стаді – для поглибленого аналізу 4–6 міжнародних проєктів, відібраних за принципом максимальної варіативності та доступності документів. Контент-аналіз – для виявлення комунікаційних KPI у грантових угодах та фактичних форматів звітування. Дискурс-аналіз – для оцінки риторики ОМС та молодіжних організацій (прес-релізи, пости в соціальних мережах, відеозвіти), зокрема визначення того, хто привласнює успіх проєкту. Метод триангуляції – для поєднання чотирьох типів відкритих джерел (документи донорів, звіти ОМС, комунікації молодіжних організацій, публікації місцевих медіа), що дозволяє мінімізувати репутаційні спотворення. Обмеженням дослідження є те, що аналіз спирається виключно

на публічні дані, тому висновки репрезентативні для проєктів, які залишили достатній відкритий слід, та не охоплюють неформальні практики внутрішньої комунікації.

Результати. Перш ніж аналізувати комунікаційні виклики, необхідно чітко систематизувати самі міжнародні проєкти. На основі контент-аналізу понад двадцяти відкритих звітів проєктів, що реалізовувалися в Україні протягом 2018–2025 років, запропоновано типологію за п'ятьма критеріями: донор, мета, роль молодіжної організації, тривалість, бюджет.

За донором вирізняються програми Erasmus+ (вимагають висвітлення в соціальних мережах із єдиними хештегами), Interreg NEXT (багатомовні звіти та спільні прес-релізи з європейськими партнерами), гранти Ради Європи (акцент на аналітичних матеріалах), малі гранти посольств та гуманітарні програми міжнародних фондів (часто обмежують публічність із міркувань безпеки). За метою проєкти поділяються на освітні (тренінги, обміни – тут ми реєструємо найвищу комунікаційну активність молодіжних організацій) [9], інфраструктурні (облаштування молодіжних просторів, укриттів – часто обмежуються символічним відкриттям) [14], грантові та гуманітарні. Ключовим критерієм є роль молодіжної організації: вона може бути заявником або грантоотримувачем (самостійно подає проєкт, ОМС – партнер, тоді молодіжна організація контролює основні інформаційні канали), співвиконавцем (спільна заявка з розподілом відповідальності) або субпідрядником (ОМС – головний заявник, молодіжна організація залучається до окремих комунікаційних завдань). За тривалістю проєкти бувають короткостроковими (до трьох місяців – комунікація зводиться до анонсування та підсумкового звіту), середньостроковими (три–дванадцять місяців) та довгостроковими (понад рік, що створює можливість для поетапного висвітлення) [13]. За бюджетом малі гранти (до десяти тисяч євро) рідко передбачають окрему статтю на комунікацію, тоді як великі проєкти (понад п'ятдесят тисяч євро) часто включають позицію «поширення результатів» із відповідним фінансуванням [8, 10].

Проте сама по собі типологія ще не розкриває, як саме вибудовується комунікація між ОМС і молодіжними організаціями в кожному конкретному випадку. Адже проєкти з однаковими формальними параметрами можуть демонструвати принципово різні інформаційні стратегії – від жорстко централізованих до повністю автономних. Тому, спираючись на цю типологію та доповнюючи її аналізом реальних комунікаційних практик у дванадцяти звітах за 2021–2024 роки, доцільно виокремити три узагальнені моделі партнерства, які найчастіше зустрічаються у співпраці ОМС і молодіжних організацій.

Спираючись на цю типологію та аналіз

комунікаційних практик за 2021–2024 роки, виокремлено три комунікаційні моделі, які реалізуються в партнерстві ОМС і молодіжних організацій.

Перша – модель централізованої комунікації – характеризується тим, що ОМС виступає єдиним або головним комунікатором. Усі прес-релізи, публікації в соціальних мережах, офіційні заходи узгоджуються через пресслужбу ради, а молодіжна організація не має самостійного права голосу в публічному просторі. Така модель переважає в інфраструктурних проєктах та в громадах, де ОМС жорстко контролюють комунікаційні потоки. Її перевага – єдність меседжів та дотримання протоколу, а недолік – нівелювання внеску молодіжної організації (у звітах ОМС вона згадується лише в розділі «подяки») [1].

Друга модель – розподіленої комунікації – передбачає, що молодіжна організація веде власну інформаційну кампанію, узгоджуючи лише загальні рамки з ОМС. Кожен партнер публікує матеріали на своїх ресурсах, використовуючи власний тон і формати. Це типова модель для освітніх проєктів Erasmus+, де молодіжні організації мають розвинені соціальні мережі. Перевага – вища активність та автентичність комунікації з молодіжною аудиторією, а недолік – ризик розсинхронізації меседжів, дублювання або прогалин [2].

Третя модель – спільної комунікації – є найбільш інтегрованою. Вона передбачає спільний брендинг (логотипи обох організацій на всіх матеріалах), спільні прес-конференції, спільні звіти та рубрики в соціальних мережах. Найчастіше вона зустрічається в довгострокових грантових проєктах (Interreg NEXT, великі гранти Ради Європи), де партнерство є стратегічним. Проведений нами аналіз кейсів показує, що саме спільна комунікація забезпечує найкращі інформаційні результати за показниками охоплення, залучення місцевих медіа та впізнаваності проєкту, однак вона потребує високого рівня довіри, координації та додаткових часових витрат. Вибір конкретної моделі визначається чотирма групами факторів: типом проєкту, спроможністю молодіжної організації (наявність комунікаційного координатора, досвід роботи з медіа), політикою ОМС (наявність комунікаційних стратегій, що вимагають централізації, або заохочення до самостійної активності) та вимогами донора [10].

Однак навіть після вибору оптимальної комунікаційної моделі, зумовленого типом проєкту, спроможністю молодіжної організації, політикою ОМС та вимогами донора, жодна з трьох моделей не гарантує безперешкодного перебігу інформаційних процесів. Особливо це стосується міжнародних проєктів, де до внутрішніх комунікаційних викликів додаються специфічні чинники, пов'язані з крос-культурною взаємодією, мовними бар'єрами, різницею в комунікаційних стандартах партнерів та розподілом інформаційних обов'язків між різ-

ними часовими зонами й організаційними культурами.

Реалізація міжнародних проєктів супроводжується низкою комунікаційних викликів, які суттєво впливають на їхні інформаційні результати. Аналіз відкритих джерел дозволяє систематизувати ці виклики в п'ять груп.

Перша група – інституційні виклики – пов'язана з різницею в організаційній логіці ОМС та молодіжних організацій. Комунікаційна діяльність в органах місцевої влади за сучасних умов, як правило, жорстко регламентована: будь-яка публікація потребує погодження з пресслужбою, а часто й із керівництвом. Натомість молодіжні організації звикли до оперативної, неформальної та менш бюрократизованої комунікації. Це породжує конфлікт темпів (погодження в ОМС може тривати кілька днів, що робить новину неактуальною), відсутність закріплених ролей у партнерських угодах, а іноді й конкуренцію за інформаційну першість, коли ОМС привласнює собі основну заслугу [4].

Друга група – мовно-культурні бар'єри. Грантові угоди та інструкції донорів написані технічною англійською зі специфічною термінологією (outreach, dissemination, sustainability), переклад якої українською не завжди однозначний. Крім того, потреба в перекладах створює подвійне навантаження: звіти для іноземних партнерів готуються англійською, а для місцевої громади – українською. У малих організаціях без штатного перекладача це призводить до затримок або низької якості матеріалів [6].

Третя група – технологічні обмеження. Існує стійкий цифровий розрив між великими містами (професійні пресслужби, доступ до аналітики, сучасне обладнання) та малими молодіжними організаціями, особливо в сільській місцевості, де комунікація часто ведеться через особисті смартфони волонтерів без додаткового фінансування. Навіть якщо грант передбачає кошти на комунікацію, молодіжні організації часто не мають досвіду їх ефективного використання, а ОМС не завжди готові ділитися своїми ресурсами через внутрішні регламенти [12].

Четверта група – бюрократичні перешкоди. Внутрішні процедури погодження в ОМС можуть включати три-чотири інстанції (пресслужба, юридичний відділ, заступник голови, голова) і тривати від одного до п'яти робочих днів. Для новин, що втрачають актуальність за добу, це критичне ускладнення. Крім того, вимоги донора опублікувати звіт протягом тижня після завершення проєкту вступають у суперечність із місячною процедурою затвердження в ОМС [4].

П'ята група – виклики воєнного часу, які суттєво трансформували комунікаційні практики після 24 лютого 2022 року.

Через повітряні тривоги, ракетні обстріли, відключення електроенергії заплановані комунікаційні заходи зриваються або переносяться, що унеможлиблює жорстке планування. Військові адміністрації та ОМС запровадили правила нерозголошення інформації про переміщення, локації, графіки роботи критичної інфраструктури, що змушує молодіжні організації адаптуватися до нових обмежень. Підвищуються ризики дезінформації, адже російські пропагандистські ресурси активно використовують будь-які комунікаційні матеріали з геолокаціями. Донори переорієнтувалися на гуманітарну допомогу, змінивши вимоги до комунікації (акцент на оперативності, чутливості до травми, принципі «не нашкодь»). Молодіжні організації, які раніше реалізовували освітні чи культурні проекти, виявилися неготовими до комунікації в гуманітарному контексті [3].

Попри систематизацію цих викликів, їх наявність сама по собі ще не пояснює, чому багато міжнародних проектів, особливо тих, що реалізуються в партнерстві ОМС і молодіжних організацій, демонструють суттєве відставання інформаційних результатів від задекларованих у грантових заявках. Адже подолання інституційних, мовно-культурних, технологічних, бюрократичних і воєнних перешкод не гарантує автоматичної відповідності між планованими й фактичними показниками охоплення, залученості та впливу. Натомість, зіставлення заявок, звітів та емпіричних кейсів дає змогу виявити сталі розриви між очікуваними й реальними інформаційними результатами. Саме ці розриви, які часто залишаються поза увагою формальної звітності, критично впливають на ефективність комунікації в партнерствах.

Аналіз відкритих джерел дозволяє також виявити типові розриви між очікуваними (задекларованими в грантових заявках) та реальними інформаційними результатами.

Перший розрив – низька інформаційна активність молодіжних організацій під час реалізації проекту. Порівняння запланованих комунікаційних активностей із фактичними публікаціями свідчить, що молодіжні організації зосереджуються на виконанні завдань проекту (проведення тренінгів, заходів), нехтуючи систематичним висвітленням перебігу подій. Багато організацій не мають чіткого розуміння концепцій індикаторів та результатів [7].

Другий розрив – відсутність системного моніторингу інформаційних результатів з боку ОМС та донорів. Комунікаційні KPI або відсутні, або сформульовані надто загальною («забезпечити висвітлення проекту в медіа» без конкретних цільових показників). Як наслідок, інформаційні результати залишаються «невидимими» для донорів та громадськості [11].

Третій розрив – слабе використання сучасних цифрових інструментів для звітування. Переважають формальні PDF-звіти, тоді як інфографіка, відео, інтерактивні веб-сторінки використовуються рідко. Це свідчить про низький рівень цифрової спроможності молодіжних організацій та ОМС [5].

П'ятий розрив – втрата інформаційного ефекту після завершення проекту. Аналіз пост-проектної комунікації через шість-дванадцять місяців показує, що більшість учасників не мають стратегії довгострокової комунікації результатів. Інформаційна активність різко падає після подання підсумкового звіту донору, а досягнуті результати не систематизуються та не поширюються серед ширшої аудиторії [р. 2–28, 9].

Виявлені розриви – від низької активності молодіжних організацій і відсутності моніторингу до слабкого використання цифрових інструментів та постпроектної втрати ефекту – не є випадковими чи непереборними. Вони свідчать про системні прогалини в плануванні, реалізації та оцінюванні комунікаційної діяльності партнерства ОМС і молодіжних організацій. Усунення цих прогалин потребує не точкових коригувань, а комплексних, адресних рішень, які враховують специфіку різних акторів. Саме тому, спираючись на проведений аналіз комунікаційних викликів, моделей та типових розривів, доцільно запропонувати систему практичних рекомендацій, звернених безпосередньо до ключових учасників партнерства.

Для органів місцевого самоврядування доцільно: розробляти комунікаційний план проекту вже на етапі підготовки грантової заявки; створювати спільні рубрики або спільні сторінки в соціальних мережах разом із молодіжними організаціями; запровадити практику підготовки спільних звітів; забезпечити навчання працівників ОМС, відповідальних за міжнародні проекти, з питань комунікаційного менеджменту.

Для молодіжних організацій рекомендується: призначити окремого комунікаційного координатора в межах проектного команди; систематично висвітлювати перебіг проекту в соціальних мережах із використанням візуального контенту (фото, відео, інфографіки); адаптувати звіти для різних аудиторій (для донора – детальні аналітичні звіти, для місцевої громади – стислі візуалізовані версії, для молоді – контент у соціальних мережах); розвивати власну комунікаційну спроможність через участь у навчальних програмах.

Для міжнародних донорів важливо: спростити вимоги до комунікаційної звітності, зменшивши бюрократичне навантаження; передбачати окремі гранти або окремі бюджетні лінії на комунікацію результатів, особливо для малих молодіжних організацій; підтримувати навчальні програми з комунікаційного менеджменту; запровадити гнучкі формати звітування, що дозволяють використовувати

сучасні цифрові інструменти (інфографіку, відео, інтерактивні дашборди) замість формальних PDF-звітів.

Для центральної влади пропонується: створити репозиторій успішних кейсів міжнародних проєктів за участі молоді, який міститиме описи проєктів, комунікаційні матеріали, звіти та контакти відповідальних осіб; розробити типові комунікаційні процедури для ОМС, які беруть участь у міжнародних проєктах (типові регламенти погодження публікацій, спільного звітування та комунікації з донорами); забезпечити системний моніторинг та оцінку інформаційних результатів міжнародних проєктів на національному рівні; сприяти координації між різними донорськими програмами для уникнення дублювання комунікаційних вимог та зменшення адміністративного навантаження на отримувачів грантів.

Висновки. У результаті проведеного теоретичного дослідження ми сформулювали низку узагальнень, що мають наукове та практичне значення. По-перше, виокремлено три комунікаційні моделі (централізована, розподілена, спільна) та доведено, що спільна модель забезпечує найкращі інформаційні результати, хоча потребує високого рівня довіри та координації. По-друге, систематизовано п'ять груп комунікаційних викликів, причому воєнний стан суттєво трансформував комунікаційні практики, додавши фактор непередбачуваності та необхідність адаптації до гуманітарного контексту. По-третє, запропоновано трирівневу систему критеріїв оцінки інформаційних результатів: кількісні (обсяг публікацій, охоплення аудиторії), якісні (тональність висвітлення, зрозумілість для цільової аудиторії, різноманітність форматів) та результативні (зміна обізнаності молоді, налагодження нових партнерств, згадування громади в міжнародних комунікаціях). Додатково розроблено типологію інформаційних результатів за стадіями проєкту (анонсування, реалізація, підсумки, постпроєктна комунікація), що дозволяє здійснювати поетапний моніторинг. По-четверте, ідентифіковано п'ять типових розривів між очікуваними та реальними інформаційними результатами: низька інформаційна активність молодіжних організацій під час реалізації, відсутність системного моніторингу з боку ОМС та донорів, нерівномірний розподіл результатів (привласнення успіхів ОМС), слабке використання сучасних цифрових інструментів для звітування, втрата інформаційного ефекту після завершення проєкту. Наукова новизна дослідження полягає у вперше запропонованій типології комунікаційних моделей для міжнародних проєктів за участю молодіжних організацій та ОМС, а також у розробці системи критеріїв оцінки інформаційних результатів, адаптованої для аналізу відкритих джерел. Систематизовано комунікаційні виклики в умовах воєнного стану, що

є внеском у розвиток теорії комунікаційного менеджменту в публічному управлінні.

Практичне значення полягає в тому, що розроблені рекомендації можуть бути безпосередньо використані при плануванні та реалізації міжнародних проєктів на локальному рівні – відділами міжнародного співробітництва ОМС, молодіжними центрами та громадськими організаціями, залученими до грантової діяльності. Перспективи подальших досліджень ми вбачаємо в емпіричній верифікації запропонованих моделей із залученням методів опитування та інтерв'ю, порівняльному аналізу комунікаційних практик у різних донорських програмах (Erasmus+, Interreg, гранти Ради Європи), дослідженні впливу штучного інтелекту на подолання мовних бар'єрів у міжнародних проєктах, а також у вивченні посткризової комунікації в деокупованих та прифронтових громадах після завершення активних бойових дій.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Павлик Надія, Сіра Оксана та ін. Дослідження потреб і стану діяльності молодіжних працівників і працівниць і перспектив розвитку молодіжної роботи в Україні під час війни та в повоєнний період. 2024. URL: <https://rm.coe.int/youth-worker-needs-research-report/1680b4ed97>
2. Проєкт «Цінності Воїна: ефективний захист від фейків і шахрайства». УКРАЇНСЬКИЙ ЦЕНТР МАЙБУТНЬОГО. 2023. URL: <https://www.ukrfuture.com/projects/erasmus/>
3. Костюченко Тетяна, Волосевич Інна. Вплив війни на молодь в Україні. Міністерство молоді та спорту України. 2024. URL: https://www.undp.org/sites/g/files/zskgke326/files/2024-12/undp-impact-of-war-on-youth-in-ukraine_0.pdf
4. «Не на часі? Виклики та можливості залучення на місцевому рівні під час війни». Kyiv School of Economics. 2025. URL: https://kse.ua/wp-content/uploads/2025/04/Ukrayinska_KSE-Institute-Ne-na-chasi.pdf
5. Cooley Asya. Toward Greater Legitimacy: Online Accountability Practices of Ukrainian Nonprofits. MDPI. 2024. URL: <https://www.mdpi.com/2076-3387/14/1/4>
6. Christine Fricke, Nataliia Gusak and Andrii Kryshtal. Effective support for people fleeing the war in Ukraine requires an understanding of their language and communication needs and preferences. *la Revue Migrations Forcées*. 2023. URL: https://www.fmreview.org/fr/ukraine/fricke-gusak-kryshtal/#_edn2
7. Communicate-Engage-Transform. Connect INTERNATIONAL. 2024. URL: <https://connect-international.org/project/communicate-engage-transform/>
8. Communication package for Erasmus+ 2021–2027. Erasmus+ Project. 2024. URL: <https://erasmus-plus.ec.europa.eu/communication-package-for-erasmus-2021-2027>
9. Dissemination guidelines for participants of international mobilities. Zarika Association. 2026. URL: <https://zarika.org/en/dissemination-guidelines-mobilities/>

10. European Youth Foundation. European Geography Association. 2024. URL: <https://www.coe.int/en/web/european-youth-foundation/information-for-grantees>

11. Expectations held and challenges faced by donors in Ukraine. ReliefWeb. 2022. URL: <https://api.philanthropyinukraine.org/upload/publication/expectations-held-and-challenges-680f75261ead2512811599.pdf>

12. Overview of the HP–YMCA Digital Hubs in Ukraine. YMCA Europe. 2025. URL: <https://www.ymcaeurope.com/overview-of-the-hp-ymca-digital-hubs-in-ukraine/#content>

13. Project Dissemination Handguide. Erasmus+ Project. 2024. URL: https://www.salto-youth.net/downloads/toolbox_tool_download-file-4863/Project-Dissemination-Handguide.pdf

14. Youngspace Kick-off: Empowering Youth Across Europe. YOUNGSPACE. 2025. URL: <https://www.interregeurope.eu/youngspace/news-and-events/news/youngspace-kick-off-empowering-youth-across-europe>

REFERENCES:

1. Pavlyk Nadia, Sira Oksana ta in. (2024) Doslidzhennia potreb i stanu diialnosti molodizhnykh pratsivnykiv i pratsivnyts i perspektyv rozvytku molodizhnoi roboty v Ukraini pid chas viiny ta v povoiennyi period. Retrieved from: <https://rm.coe.int/youth-worker-needs-research-report/1680b4ed97>

2. Proiekt «Tsinnosti Voina: efektyvnyi zakhyst vid feikiv i shakhraistva». (2023). UKRAINSKYI TsENTR MAIBUTNOHO. Retrieved from: <https://www.ukrfuture.com/projects/erasmus/>

3. Kostyuchenko Tetiana, Volosevych Inna. (2024) Vplyv viiny na molod v Ukraini. Ministerstvo molodi ta sportu Ukrainy. Retrieved from: https://www.undp.org/sites/g/files/zskgke326/files/2024-12/undp-impact-of-war-on-youth-in-ukraine_0.pdf

4. «Ne na chasi? Vyklyky ta mozhlyvosti zaluchennia na mistsevomu rivni pid chas viiny». (2025). Kyiv School of Economics. Retrieved from: https://kse.ua/wp-content/uploads/2025/04/Ukrayinska_KSE-Institute-Ne-na-chasi.pdf

5. Cooley Asya. (2024) Toward Greater Legitimacy: Online Accountability Practices of Ukrainian Nonprofits. MDPI. Retrieved from: <https://www.mdpi.com/2076-3387/14/1/4>

6. Christine Fricke, Nataliia Gusak and Andrii Kryshtal. (2023) Effective support for people fleeing the war in Ukraine requires an understanding of their language and communication needs and preferences. *la Revue Migrations Forcées*. Retrieved from: https://www.frmreview.org/fr/ukraine/fricke-gusak-kryshtal/#_edn2

7. Communicate-Engage-Transform. (2024). Connect INTERNATIONAL. Retrieved from: <https://connect-international.org/project/communicate-engage-transform/>

8. Communication package for Erasmus+ 2021-2027. (2024). Erasmus+ Project. Retrieved from: <https://erasmus-plus.ec.europa.eu/communication-package-for-erasmus-2021-2027>

9. Dissemination guidelines for participants of international mobilities. (2026). Zarika Association. Retrieved from: <https://zarika.org/en/dissemination-guidelines-mobilities/>

10. European Youth Foundation. (2024). European Geography Association. Retrieved from: <https://www.coe.int/en/web/european-youth-foundation/information-for-grantees>

11. Expectations held and challenges faced by donors in Ukraine. (2022). ReliefWeb. Retrieved from: <https://api.philanthropyinukraine.org/upload/publication/expectations-held-and-challenges-680f75261ead2512811599.pdf>

12. Overview of the HP–YMCA Digital Hubs in Ukraine. (2025). YMCA Europe. Retrieved from: <https://www.ymcaeurope.com/overview-of-the-hp-ymca-digital-hubs-in-ukraine/#content>

13. Project Dissemination Handguide. (2024). Erasmus+ Project. Retrieved from: https://www.salto-youth.net/downloads/toolbox_tool_download-file-4863/Project-Dissemination-Handguide.pdf

14. Youngspace Kick-off: Empowering Youth Across Europe. (2025). YOUNGSPACE. Retrieved from: <https://www.interregeurope.eu/youngspace/news-and-events/news/youngspace-kick-off-empowering-youth-across-europe>

Participation of youth organizations in international projects of local self-government: communication challenges and information outcomes

Gorbachov Anton Volodymyrovych

PhD in Political Science,
Associate Professor at the Department
of International Studies and Political
Philosophy
Educational and Scientific Institute
of International Relations of the Simon
Kuznets Kharkiv National University
of Economics
Nauky Ave., 9A, Kharkiv, Ukraine
ORCID: 0000-0002-8200-6515

Lohovskyi Ihor Mikolayovich

Candidate of Historical Sciences,
Associate Professor,
Associate Professor at the Department
of International Studies and Political
Philosophy
Educational and Scientific Institute
of International Relations of the Simon
Kuznets Kharkiv National University
of Economics
Nauky Ave., 9A, Kharkiv, Ukraine
ORCID: 0000-0002-3975-9503

The relevance is driven by the transformation of youth organizations' participation in international projects of local self-government into a systemic element of public administration in Ukraine, even under martial law. Despite a considerable number of publications on international technical assistance and youth policy, there is a lack of comprehensive works that systematically analyse the communication models of the "local self-government – youth organization" partnership in international projects. Martial law has significantly transformed communication practices by adding security restrictions, disinformation risks, and new donor priorities, which requires a revision of existing theoretical models.

The aim is to provide a theoretical substantiation of communication models, systematise the challenges, and develop criteria for evaluating the information outcomes of international projects involving youth organizations, based solely on the analysis of open sources.

The methodological framework combines systemic, institutional, and communicative approaches. A set of methods is used: comparative political analysis, institutional analysis, case studies (4–6 projects), content analysis, discourse analysis, and triangulation of four types of open sources (donor documents, local self-government reports, youth organization communications, and local media publications).

The research findings demonstrate that international projects involving youth organizations can be typologised according to five criteria: donor, goal, role of the youth organization, duration, and budget. Three communication models of the "local self-government – youth organization" partnership are identified: centralised, distributed, and joint. It is proven that the joint model yields the best information outcomes, although it requires a high level of trust and coordination. Five groups of communication challenges are systematised (institutional, linguistic-cultural, technological, bureaucratic, and wartime-related). Five typical gaps between expected and actual information outcomes are identified. A three-level system of criteria for evaluating information outcomes (quantitative, qualitative, and effectiveness-based) and a typology based on project stages are proposed. Practical recommendations are formulated for local self-government bodies, youth organizations, international donors, and central authorities.

Key words: international projects, local self-government, youth organizations, communication models, information outcomes, communication challenges, international relations.

Дата першого надходження статті до видання: 11.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 14.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 21.05.2026